

Kopitarjev glas

številka 9 - oktober 2008

OBČINA VODICE

Nov Dom krajanov in novi sosedje

 Jerneja Kimovec

Slavnostna otvoritev
prostorov in okolice
Doma krajanov Utik

Petek 13. tokrat v Utik ni prinesel nič nesrečnega. Nasprotno, domačini so imeli zagotovo vsaj en velik razlog za veselje; otvoritev prenovljenih prostorov v Domu krajanov. Ta je s pomočjo Občine in domačih mojstrov v letošnjem letu doživel kar nekaj pozitivnih sprememb, dobil pa je tudi nove sosede, invalide iz skupnosti Prizma Ponikve.

Dom krajanov Utik obstaja že od leta 1950. Takrat je bil to zadružni dom, zgrajen s prostovoljim delom tukajšnjih krajanov. Najprej so imeli v njem svoje delavnice razni domači obrtniki, čez tri leta pa se je vanj iz Šinkovega Turna preselila še Državna osnovna šola. Dom je vedno nudil zatočišče različnim organizacijam in društvom, zato so se skozi desetletja tu zvrstile mnoge glasbene, plesne, gledališke, športne in druge aktivnosti. Tudi danes zgradba nudi prostore za druženje vsem prebivalcem okoliških krajev. Najmlajši tu obiskujejo vrtec in prve tri razrede osnovne šole, imajo pa tudi svojo telovadnico in dvorano. Slednjo redno uporabljajo še gasilci iz Šinkovega Turna in plesna šola. Svoj kotiček je s prenovljenim Kevdrom letos že dobila tudi mladina, v ostale prenovljene prostore pa se bosta v kratkem vselila še Društvo upokojencev Bukovica - Šinkov Turn in Javno podjetje Komunala Vodice. Dom torej ostaja zvest svoji zgodovini, obenem pa z vsemi novostmi uspešno stopa v korak s časom. O navdušenju nad njegovo prenovo je zgovorno pričala množica, ki se je zbrala v dvorani na otvoritveni večer; ob jesensko obarvanih mizah ni bilo prav nobenega prostora več.

Tudi oder je bolj "tenko piskal", ko se je četica najmlajših na njem glasno pritoževala, da "so samo otroci, ne pa strelovodi". Njihov nastop je požel glasen aplavz, podobno kot tudi vse druge točke, ki so jih pripravili otroci iz vrtca in osnovne šole, voditeljica Natalija Rus pa je ob tem povedala, da so se tudi oni veselili obnove, saj so s tem dobili novo ograjo na igrišču, katerega podlaga je bila obnovljena lani. Poleg najmlajših so prireditve popestrili še člani Godbe Vodice in nepogrešljivi Biseri. Ti so kot ponavadi našli čas in dogodku primerne glasbene dodatke.

Bolj uradne besede so pripadle županu Branetu Podboršku. Ob pozdravu in zahvalah vsem, ki so z delom, prizadevnostjo in dobro voljo prispevali k novi podobi Doma, je poudaril, da je prva faza prenove sicer končana, vendar se dela še nadaljujejo. Občina se bo še naprej trudila za uravnotežen razvoj vseh naselij, zato bo tudi plin, kanalizacijo in cesto poskušala v Utiku urediti čim prej; asfaltna prevleka bo dokončana 10. decembra. Župan je še dejal, da je ne glede na kvadratne metre vsaka občina velika le toliko, kot je veliko njeno srce. In pri tem štejejo tudi stvari, ki se morda komu zdijo malenkostne, drugemu pa lahko pomenijo zelo veliko. Tako je na primer z novo klančino, ki je bila zgrajena zato, da bi vsem uporabnikom omogočila enostaven vstop v trgovino in dvorano. Za novo pridobitev so posebno hvaležni invalidi iz skupnosti Prizma, ki že od februarja živijo v Utiku. Njihov predstavnik Jože Rožman je povedal, da so jih vaščani in občani lepo sprejeli in da so jim vsi v pomoč. Dobro sodelujejo z župnijsko Karitas, s knjižnico in drugimi ustanovami v občini. Trenutno v

skupni hiši živi 11 članov "družine", vsak izmed njih se trudi skrbeti sam zase in obenem složno živeti s sostanovalci in s sosedi. Njihova želja je, da bi hodili po Zemlji kot prijatelji in ne kot tujci, in pravijo, da so jim ljudje v naših krajih občutek tujosti že davno izbrisali.

Željo po složnosti ter medsebojnem sodelovanju in spoštovanju v obnovljenem Domu je v svoj nagovor vključil tudi župnik Franc Mervar, ki je nove prostore blagoslovil. S tem dejanjem je bil uraden del prireditve zaključen, župan pa je namesto klasičnega rezanja traku vse povabil na ogled prenovljenega dela Doma. Pred tem je sledila še javna zahvala vsem podjetjem in posameznikom, ki so zaslužni za sedanjí izgled zgradbe.

Na krajšem sprehodu smo si nato lahko ogledali vse novosti, ki so Dom polepšale zunaj in znotraj. Naj naštejemo le nekaj del, ki so se zvrstila v letošnjem letu: dvignilo se je drugo nadstropje, zgradila se je betonska plošča, bolj racionalno se je postavila razporeditev notranjih prostorov, v celoti je bila zamenjana strešna kritina, leseno stopnišče je zamenjalo dvoravno betonsko, poslopje je bilo toplotno izolirano, dobilo je nova okna, dovoz za invalide in za piko na i tudi novo fasado. Poleg tega je bila urejena tudi drenaža.

Prepričali smo se, da bo v teh prostorih delo in druženje odslej še prijetnejše, takoj nato pa je sledila že prva "praktična vaja" iz možnih načinov uporabe - koncert ansambla Vrisk v dvorani ter pogostitev s čevapčiči, pecivom in dobro kapljico. Pa seveda izmenjavanje besed. Vse, kar sodi v pravi prostor za druženje.

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462.

Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice

Glasilo prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Izhaja mesečno v 1450 izvodih.

Odgovorna urednica: Alenka Jereb

Tisk: Kubelj, d.o.o.

Datum natisa: oktober 2006

Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice

Elektronski naslov uredništva: kopitar.vodice@siol.net,

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na medmrežju:

www.vodice.si,

Slika na naslovnici: Barbara Nahtigal

Sporočilo bralcem

Odgovorna urednica si pridružuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Pisma bralcev naj ne bodo daljša od ene tipkane strani oziroma naj vsebujejo največ 2000 računalniških znakov. Disket in neobjavljenih pisem ne vračamo.

Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Vse prispevke sprejemamo do osmega v mesecu.

Prenovljeni prostori
v Domu krajanov Utik

Uvodnik:
Milni mehurčki

Aktualno:
Občina Vodice visoko na lestvici
uspešnosti, Prvo srečanje Sveta LUR,
Nevarni odpadki

Nove pridobitve:
Novo igrišče v Zapogah

Seje:
Seja sveta zavoda OŠ Vodice

Družbene dejavnosti:
Teden otroka v vrtcu, Pravljичne
urice v vrtcu, Zaključek akcije Otroci
na pohodu, Teden otroka v šoli, Dan
starejših - prvi oktober

Intervju:
Janez Merčun

Glas mladih:
Letovanje mladih gasilcev, Počitniške
kratkočasnice 2006

Društva:
Po brezpotju na Ograde, Društvo
upokojencev Utik - Šimkov Turn vabi
k sodelovanju, Gasilski raily

Športne prireditve:
Letno poročilo, Tradicionalno
tekmovanje v balinanju za
"Koritnikov memorial", Vaške igre

Otroški kotichek

Pisma bralcev

Zahvale

Veseli pušeljci

Milni mehurčki

 Alenka Jereb

Današnja karikatura ne potrebuje komentarja, zato se predajte svoji domišljiji in uživajte v sporočilni vrednosti likovnega dela. Morda vas bo slika spominjala na vaše otroštvo, ko ste veselo pihali milne mehurčke, jih opazovali, kako se neslišni dvigajo proti nebu in jih občudovali.

Nekateri boste prepoznali želje in obljube, ki se usipajo iz ust zalih mož s pokončno držo, ki nas zasipajo z obljubami o rajju. Da bi ga čakali in trpeli do konca življenja? Ne, to pa ne, ponujajo nam ga zdaj, tu! Pridite, pogledjte, kako lahko to je življenje, mi to zmoremo. Kaj nismo čudoviti? Nekaj takega se je porajalo v meni, ko sem prvič uzrla to umetnino v črno-beli tehniki. Kaj bi šele bilo, če bi avtor uporabil barvne svinčnike. Šele takrat bi milni mehurčki prišli do prave veljave. Bili bi lepo pisani, v mavričnih barvah obsijani s soncem, mični in lični na pogled. Le kaj, ko pa se taki mehurčki prehitro dvigujejo, še hitreje počijo in naenkrat je vsega konec. Se tudi vam zdi, da to zgodbo od nekje poznamo? Ali nismo nekje brali...!?

Povrnimo se raje med naše loge in doline. Tudi tu se dogaja marsikaj. Najprej smo gostili Veseli pušeljci z Marjanom Šarcem, Tino Tivadar in Meto Malus in končno uspeli ponesti glas skozi radijski eter po širni Sloveniji. Na prvih straneh poročamo o odprtju prenovljenih prostorov v domu krajanov v Utiku za namen komunalnega podjetja, poročamo pa tudi o slavnostnem odprtju težko pričakovanega igrišča v Zapogah. Pripravili smo vam osrednji intervju s častnim občanom, zelo dopisno razpoloženi pa so bili tudi posamezniki in društva. Preberite tudi prispevek o uspešni uvrstitvi naše občine glede na kazalce gospodarskega razcveta. Le kako bodo te rezultate komentirali kritiki trenutne lokalne oblasti? Prav zanimivo bi jih bilo slišati. No, morda mi ga bodo sporočili kar po elektronski pošti, saj me občasno razveseljujejo z lepimi, ličnimi in mičnimi pozdravi.

Lepo pozdravljeni tudi v mojem imenu, s polnim imenom in priimkom, tako kot se spodobi.

Občina Vodice visoko na lestvici uspešnosti

Alenka Jereb

Med 138 manjšimi občinami smo se uvrstili na 4. mesto.

Najprej so me zanimala merila, po katerih so ocenjevali, nato pa še posamezni kazalniki. Za oceno uspešnosti so upoštevali:

- spremembo indeksa stopnje delovne aktivnosti prebivalstva 2002 - 2006;
- rast števila podjetij 2002 - 2005 (v %);
- povprečje deleža naloženih izdatkov v proračunih 2003 - 2005 (v %);
- delež izdatkov za javno upravo v proračunih 2003 - 2005 (v %);
- sprememba indeksa dohodnine in davka od nepremičnin na prebivalca za obdobje 2002 - 2005;
- povprečen delež odhodkov za subvencije

v proračunih 2002 - 2005 (v %).

Na koncu so vse občine razvrstili od najboljših do najslabše po posameznem kazalniku. Skupno uvrstitev pa so dobili s seštevkam posameznih uvrstitev.

Po besedah avtorice Bojane Humar Dekleva je uspešnost občine odvisna predvsem od sposobnosti župana, ki mora biti dovolj ambiciozen, imeti mora managerske sposobnosti, s katerimi pripelje občino do določene stopnje blaginje. Seveda pa blaginja ne nastopi kar čez noč. Potrebni so drzni načrti, ki pa so po meri ljudi. Prav zanimiv je podatek, ki ga je navedla avtorica, da je Žan

Pred kratkim sem v zadnji izdaji revije *Manager* zasledila članek *Zgodba z naslovnice*, v katerem avtorja objavljata razpravo o uspešnosti županov in razvoja občin, ki jih vodijo. Z zanimanjem sem prebirala članek in bila prijetno presenečena. Med 138 manjšimi občinami se je naša uvrstila na izjemno 4. mesto.

Oplotnik, docent na mariborski poslovno-ekonomski fakulteti in raziskovalec na Ekonomskem inštitutu pravne fakultete v Ljubljani med najuspešnejšimi župani navedel tudi našega sedanjega župana. Kot pravi, so vsi župani visoko kotiranih občin dojeli, da se je potrebno tesneje povezati z močnimi gospodarskimi družbami, zato tudi uspešno izkoriščajo ekonomske vire občine, kot so kapital in kadri.

Najbolj pa me je pritegnilo mnenje, da zgolj s politično demagogijo volivcev ne bo več mogoče prepričati. Ob vsem tem pa lahko zasledimo tudi različna poskuse diskreditiranja posameznih županov, kot sta ga doživela župana vodilnih občin na lestvici, Komende in Ivančne Gorice. Njuni nasprotniki jima očitajo vrsto nepravilnosti, kot so korupcija, nezdržljivost funkcij, nepravilnosti postopkov pri oddaji javnih naročil, pridobitev premoženjskih koristi,... in to prav pred lokalnimi volitvami. Pred letom dni vse tiho je bilo. Vam je ta zgodba poznana? Kako se že gremo politiko v naši občini...?

Prikazano je samo prvih deset občin na lestvici uspešnosti.

Kako so se odrezale manjše občine v zadnjem mandatu

Rank	Občina	Preb. na 1000	Sprememba indeksa stopnje delovne aktivnosti prebivalstva 2002-2006	Uvrst.	Rast števila podjetij 2002-2005 (v %)	Uvrst.	Povprečje deleža naloženih izdatkov v proračunu 2003-2005 (v %)	Uvrst.	Delež izdatkov za javno upravo v proračunu 2003-2005 (v %)	Uvrst.	Sprememba indeksa dohodnine in davka od nepremičnin na prebivalca 2002-2005	Uvrst.	Povprečen delež odhodkov za subvencije v proračunu 2002-2005 (v %)	Uvrst.
1	Komenda	4.729	5,0	24	25,9	31	72,8	1	8,4	4	24,3	1	1,92	16
2	Škofja	7.726	8,0	14	25,0	34	51,5	16	8,9	8	19,1	5	1,54	116
3	Škofja	4.724	7,3	15	17,9	56	48,7	24	10,7	24	14,8	4	1,91	18
4	Vodice	4.039	5,7	25	26,9	33	49,3	26	10,9	17	7,7	23	1,81	58
5	Vrhnja	8.888	8,0	13	34,3	27	42,3	14	10,3	16	7,7	22	2,36	19
6	Škofja	3.997	4,6	28	22,8	41	40,7	35	11,2	19	14,7	12	2,75	6
7	Gornji	7.845	6,4	16	30,2	30	51,5	15	11,4	13	7,9	25	1,27	57
8	Škofja	8.722	6,0	18	44,9	21	36,9	18	10,2	21	7,7	21	2,74	10
9	Škofja	9.811	5,4	6	17,0	61	41,9	11	6,8	7	12,1	11	1,81	59
10	Škofja	1.879	5,1	7	20,1	47	49,8	23	8,8	6	10,6	13	1,40	45

Viri: GZS, Statistični urad RS, podatki za upravnimi in statističnimi službami.

Prikazano je samo prvih deset občin na lestvici uspešnosti.

Prvo srečanje Sveta Ljubljanske urbane regije

Maša Resinovič, RRA LUR

Župani so na seji sprejeli poslovnik sveta, pooblastili Regionalno razvojno agencijo Ljubljanske urbane regije za izvajanje nalog spodbujanja regionalnega razvoja, zadolžili Regionalno razvojno agencijo Ljubljanske urbane regije za začetek postopka evidentiranja članov sveta ter potrdili Vlogo za koriščenje sredstev Programa sofinanciranja nalog spodbujanja regionalnega razvoja v letu 2006, ki se opravljajo v javnem interesu, priprave regionalnih razvojnih programov za obdobje 2007-2013 ter izdelave izvedbenega načrta regionalnega razvojnega programa 2007-2009.

Ob predvidenem septembrskem obisku Vlade Republike Slovenije v regiji pa so izrazili nezadovoljstvo nad slabo obveščenostjo o poteku obiska. Večina županov namreč še ni bila uradno obveščena, ali bo vlada obiskala tudi njihovo občino, čeprav je bil obisk praktično pred vrati. Tako slaba obveščenost je neugodna tudi zato, ker se morajo župani na tako pomemben obisk pripraviti, če želijo, da bi bil ta učinkovit in uspešen. Člani sveta so se strinjali, da morajo ob obisku vlade nastopiti enotno ter poudariti tudi širšo problematiko ter želje, ki so skupne celotni osrednjeslovenski regiji, ne le obiskani občini.

V torek, 5. septembra, je v Banketni dvorani Ljubljanske Mestne hiše potekala ustanovitvena seja Sveta Ljubljanske urbane regije, ki ga sestavljajo župani občin osrednjeslovenske regije. Seje, ki jo je kot najstarejši član sveta vodil župan Občine Borovnica Alojz Močnik, se je udeležilo 23 članov, ki so za predsednico izvolili ljubljansko županjo Danico Simšič, za njenega namestnika pa vrhniškega župana Marjana Riharja.

Zbiranje nevarnih gospodinjskih odpadkov v naši občini - jesenska akcija

Miran Sirc in SNAGA Javno podjetje, d.o.o.

Nevarne odpadke, ki so se nabrali prek poletja, bomo v novembru lahko oddali v premični zabojnik

Nevarni odpadki ne sodijo v zabojnike za smeti. Zbiramo oz. shranjujemo jih doma na varnem mestu (nedostopnem za otroke) ter jih brez dodatnega plačila oddamo v premični zabojnik (kontejner za zbiranje posebnih odpadkov). Izvajalec SNAGA Javno podjetje d.o.o. bo premični zabojnik dvakrat letno (spomladi oz. poleti ter jeseni) namestil na dveh lokacijah v naši občini.

Jesenski urnik zbiranja nevarnih gospodinjskih odpadkov s premično zbiralnico za našo občino je sledeč:

Datum in ura

in lokacija premične zbiralnice

pon., 6. november, 9.00 - 17.00

Vodice - parkirišče pri občinski stavbi

tor., 7. november, 8.00 - 15.30

Skaručna - igrišče pri domu krajanov

V premični zbiralnici prevzemajo sledeče odpadke:

- topila (alkohol (špirit), bencin, antifriz, redčila za barve),
- kisline (solna kislina (za čiščenje stranišč, odstranjevanje vodnega kamna), akumulatorska (žveplena) kislina, očetna, mravljična in fosforna kislina),
- alkalije (lužni kamen, čistila za pečice, amoniak),
- fotokemikalije,
- pesticide (insekticidi, fungicidi, herbicidi, strupi za glodavce in polže, umetna gnojila),
- fluorescentne cevi in druge odpadke, ki vsebujejo živo srebro (termometri, barometri),
- zavrženo opremo, ki vsebuje klorofluorogljike, t.j. za okolje in ozon škodljiva polnila - freone (hladilna tehnika starejših tipov),
- mazalna olja in masti (motorna in hidravlična olja, kurilna olja),
- premaze, črnila, lepila in smole, ki vsebujejo nevarne snovi (barve in laki,

avtolaki, lepila, zidne barve, izolacijski premazi, tesnilne mase, sredstva za zaščito lesa),

- čistila (detergente) ter kozmetične izdelke, ki vsebujejo nevarne snovi (belila za perilo, peroksid, lak za nohte, barve za lase, dezodoranti, sredstva za nego obutve, razkužila),

- citotoksična in citostatična zdravila (neporabljena zdravila v obliki tablet, kapsul, kapljic, mazil, svečk, razpršil in ampul),

- baterije in akumulatorje ...

Če se vam tudi med letom nabere večja količina nevarnih odpadkov, jih lahko kadarkoli in brez dodatnega plačila oddate v Zbirni center Barje na lokaciji odlagališča Barje.

Nevarni odpadki ter njihova embalaža lahko močno onesnažijo zemljo in podtalnico. Zato zahtevajo posebno ravnanje. Ne smemo jih odlagati skupaj z drugimi gospodinjskimi odpadki. Starejši, bodimo dober zgled mlajšim generacijam!

Odprtje igrišča v Zapogah

Peter Černivec

V Zapogah so tamkajšnji krajan pripravi zabavno prireditev, katere glavni del je bilo odprtje novega športnega igrišča. Dejstvo je, da to igrišče krajanom zelo veliko pomeni, saj že od same izgradnje pa vse do uradnega odprtja verjetno ni minil niti en dan, da na njem vsaj nekaj ljudi ne bi metalo na koš ali brcalo žoge v gol.

Kot se za tovrstne dogodke spodobi, je za začetno ogrevanje z nekaj pesmimi poskrbela Vodiška Godba. Voditeljica Natalija Rus je povedala nekaj uvodnih besed, pri čemer je najbolj izpostavila pomen športnega igrišča za krajan, saj se število otrok povečuje, do sedaj pa niso imeli primerne prostora za druženje. Na novem igrišču se bodo otroci lahko varno zabavali, a, kar je najpomembnejše, družil jih bo šport! Igrišče nima velikega pomena le za otroke,

ampak je namenjeno tudi starejšim. Združevalo naj bi kar tri generacije. Po uvodnih besedah se je voditeljica v imenu krajanov zahvalila županu Branetu Podboršku in svetnikom Občine Vodice za vso podporo in posluš pri izgradnji tega igrišča, zahvala pa je seveda šla tudi vsem ostalim, ki so kakorkoli pomagali, da je igrišče danes tako, kot je.

Za slavnostno odprtje sta poskrbela župan in župnik Anton Štrukelj. Župan je povedal, da je zanj največji užitek gledati otroke, kako se igrajo na novem igrišču, nato pa je z njihovo pomočjo razrezal slavnostni trak, župnik pa je igrišče blagoslovil.

V nadaljevanju so se obiskovalcem predstavili hip hop - raperska skupina Za Zapoge in navijaška skupina Čopke in s tem nastopom je bil uradni del zaključen. Nadaljeval se je športni del, kjer so se v

nogometni tekmi med seboj pomerili domačini in svetniki Občine Vodice. Slavili so domačini z rezultatom 13 proti 3. Po končani tekmi je župan domačinom podelil pokal, igrišče pa se je spremenilo v prizorišče športnih iger, v katerih se je lahko pomeril kdorkoli. Tako v igri streljanje lukenj na голу kot v metanju trojk na koš je bil najboljši Anže Špenko. Za še boljše vzdušje in plesne navdušence pa je zaigral ansambel Novi akordi.

8. redna seja Sveta zavoda

28. 9. 2006

Alenka Jereb

Sprejet letni delovni načrt za novo šolsko leto

Po uvodnih formalnostih se je ravnateljica Ivana Bizjak Svetu zavoda zahvalila za izkazano podporo pri njeni izvolitvi ter izrazila upanje, da bodo vsi, ki pomagajo pri upravljanju zavoda, dobro sodelovali. Spregovorila je o prvih vtisih, ki so po njenem mnenju dobri, izrazila pa je zaskrbljenost nad slabim finančnim stanjem zavoda zaradi nepravilne rabe javnih sredstev. O tem je že obvestila pristojne organe na občini, ki so pokazali razumevanje za nastali položaj. Predstavnike občine je seznanila z varčevalnimi programi, ki so se najprej začeli pri potrošnem

materialu in nekaterih notranjih prerazporeditvah delavcev. Opozorila je, da varčevanje ne bo potekalo na škodo vzgojno izobraževalnega dela, ravno tako bodo izvajani tudi vsi nadstandardni programi.

V nadaljevanju so člani Sveta zavoda prisluhnili poročilu o realizaciji LDN v preteklem letu in predlogu LDN za šolsko leto 2006/07. Ta zajema tako organizacijo vzgojno izobraževalnega dela kot tudi podatke o zaposlenih v šoli, organizaciji pouka, šolski prehrani, prevozi, delu strokovnih organov ter sodelovanjem z okoljem. Slišali smo tudi predstavitev LDN vrtca in podružnične šole. Po krajši razpravi je bil predlog soglasno sprejet in podprt.

Ravnateljica je opozorila na obratovalni čas podaljšanega bivanja v prvem in drugem razredu, ki je zaradi zaposlenosti staršev podaljšan do 16.30 ter na uvedbo mednarodnega programa Rastem s knjigo, ki ga podpira Evropska unija in bo v šoli potekal v prvih treh razredih. Hkrati je opozorila na prostorsko problematiko učilnice za matematiko in fiziko, saj učenci zaradi nivojskega pouka hkrati potrebujejo tri učilnice.

Potrldili so tudi predlog inventurne komisije o izvajanju inventure, ki bo 11. 11. 2006, ter predlog o povečanju cen prehrane. Odslej bodo najmlajši učenci kosili za 450 sit, učenci 4. in 5. razreda za 550 sit, za starejše pa je kosilo 900 SIT. Ob tem se je odprla polemika o razliki cene prehrane med delavci šole in zunanjimi sodelavci. Soglasno so sprejeli predlagani cenik prehrane, v nadaljevanju pa tudi dopolnjen Pravilnik za pridobitev statusa športnika/kulturnika.

Sklenili so, da se ponovno sestanejo proti koncu novembra, ko bo vodstvo šole pripravilo predlog finančnega načrta za naslednje šolsko leto.

Teden otroka v vrtcu

Hedvika Rosulnik

V Tednu otroka so otroci deležni večje medijske pozornosti, zanje so pripravljene številne prireditve... Tudi v vrtcu Škratek Svit Vodice smo pripravili številne dejavnosti, tudi tradicionalno skupno praznovanje, na katerem otroci in starši skupaj ustvarjajo v različnih delavnica. Letos so se posebej razveselili trampolina in novih didaktičnih sredstev, ki so jih uporabljali v gibalnem kotičku. Tudi tokrat se je izkazala ustanoviteljica, Občina Vodice, ki je prispevala sredstva za nakup novih kakovostnih igrac.

Ljudi krasijo dejanja, ne besede, to v vrtcu dobro vemo. Da nam je prireditev uspela, so nam mnogi priskočili na pomoč, župan Brane Podboršek je pokril strošek za najem gradu, na katerem so otroci z veseljem poskakovali, Fujanovi so prispevali glino, Podgorškovi mošt, mame frizerke so urejale frizure... Otroci so se igrali, ustvarjali, počeli tisto, kar so želeli. Starši

*Če načrtuješ za eno leto,
posadi riž!*

*Če načrtuješ za desetletje,
posadi drevo!*

*Če načrtuješ za vse življenje,
vzgoji človeka!*

(Japonska modrost)

so se aktivno vključili v delavnice in ob tem spletali nove vezi. Vsi pa smo se z veseljem ustavljali v kuhinjskem kotičku, kjer sta za sladek prigrizek poskrbeli Mari in Marjeta. Eden zmore malo, skupaj zmoremo skoraj vse! Ta misel nam je vodilo pri našem skupnem delu. Medsebojnega sodelovanja, prijaznosti, pomoči in kulturnega vedenja pa učimo že najmlajše.

Pravljичne urice v vrtcu Škratek Svit

Spoštovani starši!

Vse otroke od 3. do 6. leta starosti, ki niso vključeni v vrtec, vabimo, da se pridružijo vrstnikom pri igri in različnih dejavnostih, ki bodo potekale v okviru PRAVLJIČNIH URIC.

Pravljичne urice bodo v vrtcu Škratek Svit Vodice vsak četrtek, od 16.00 ure do 17.30. Vodila jih bo vzgojiteljica Vesna Pavec.

Začetek izvajanja:
četrtek, 9. novembra 2006.

Vpis:
**sreda, 8. novembra 2006,
od 13.00 do 16.30 v vrtcu Škratek Svit.**

Dodatne informacije:
83 24 992.

Program je za starše brezplačen, ker ga financira Občina Vodice.

Vljudno vabljeni!

Ob zaključku akcije ZOOM otroci na pohodu najprizadevnejšemu razredu podelili majice

Alenka Jereb

V tednu od 16. do 22. septembra je v vseh državah Evropske unije potekal Evropski teden mobilnosti. Letošnji akciji se je pridružila tudi naša šola, ki se je na povabilo Občine Vodice vključila v akcijo ZOOM OTROCI NA POHODU.

Učenci so se ves teden namesto z osebnimi avtomobili raje pripeljali v šolo z avtobusi, Vodičani pa peš ali s kolesi. Na poti v šolo so najmlajše spremljali prostovoljci Društva upokojencev Bukovica - Šinkov Turn in Društva upokojencev Vodice. Točno ob določenem času so jih počakali na najbolj prometnih in nevarnih odsekih šolske poti in jih pospremili do šole. Za vsako pot so učenci dobili poseben žig, ki je ponazarjal zelene stopinje kot simbol okoljevarstvene ozaveščenosti. Veliko učencev se je skupaj s starši udeležilo tudi akcije "S kolesom po občini Vodice", združili so prijetno s koristnim in dokazali,

da tudi najmlajši zmorejo z majhnimi koraki spreminjati svet, le volje ne sme manjkati.

10. oktobra pa je v telovadnici OŠ Vodice potekala slavnostna razglasitev najprizadevnejšega razreda. Župan Brane Podboršek je učencem 4. b/9 podelil majice Občine Vodice, se zahvalil prostovoljcem za izpeljano akcijo in pohvalil vse, ki so zbirali tako imenovane zelene stopinje in s tem vsaj simbolično pripomogli k izboljšanju podnebnih razmer.

Teden otroka v osnovni šoli

Alenka Jereb

Otroci so naše največje bogastvo. Imamo jih radi take, kot so. Najlepše jih je videti srečne v družbi prijateljev in vrstnikov, seveda pa med njimi prihaja tudi do sporov. Če gre za reševanje konfliktnih situacij, je to samo dobro, težave pa se pojavijo, ko se med vrstniki začne pojavljati nasilje. To je bilo v zgodovini človeštva vedno prisotno in tako se z njim srečujemo tudi danes. V šoli, na ulici, med različnimi kulturami in socialnimi skupinami.

V tednu otroka so se učenci predmetne stopnje na delavnicah učili določenih veščin komuniciranja in preprečevanja nasilja. Izvedli so projektni teden na temo Nasilje? Ne, hvala., ki so ga izvajali učitelji šole in zunanji sodelavci v šoli in zunaj nje. Učili so se nenasilne komunikacije,

sprostitutvene tehnike, pogovor je tekel o "fair playu", učenci so pisali literarne spise in ustvarjali likovna dela na to temo. Ogledali so si tudi film o medvrstniškem nasilju z naslovom Temna stran Lune ter gledališko predstavo v izvedbi dramskega društva MUKI iz Maribora z naslovom Kaj bi otroci sploh radi?, ki so si ga učenci ogledali skupaj s starši.

Na razredni stopnji so učenci 1. triletja en dan posvetili nasilju, kjer so se v obliki socialnih iger spoznavali z nasiljem ter načinom njegovega preprečevanja. Celotna razredna stopnja pa je v tem tednu izvajala tudi teden prometne varnosti. Učenci so spoznavali varne poti v bližnji okolici šole in si ogledali nevarne točke na najbolj prometnih ulicah v Vodicah. Najmlajše je tako v matični kot tudi v podružnični šoli obiskal policist, učence 4. razredov osemletke pa naš znani kolesar David Kuster. Ob koncu tedna so pripravili razstavo, na kateri so predstavili celotedensko delo.

I. oktober mednarodni dan starejših

Zorka Blažič in Marta Černivec

Že leta 1990 je Generalna skupščina Združenih narodov 1. oktober razglasila za mednarodni dan starejših. Danes je ta dan namenjen promociji spoštovanja in skrbi za starejše. Ti predstavljajo izjemen zaklad izkušenj, modrosti, elana in volje.

Prebivalstvo se po vsem svetu stara. V Sloveniji naj bi bil po letu 2010 delež starejših prebivalcev že večji od 16,5 odstotka. Na Ministrstvu za delo pripravljajo strategijo varstva starejših do leta 2010, katerega namen je starejšim

zagotoviti možnosti za varno in kakovostno življenje.

Tudi učenci v OŠ Vodice se zavedajo, koliko življenjskih izkušenj in modrosti nam lahko dajo naši dedki in babice. Zato so učenci četrtyh razredov osemletke in devetletke s šopkom cvetja obiskali člane upokojenskih društev, starejše od 85 let. Z njimi so se pogovarjali, kako preživljajo dneve, zanimalo jih je, kaj vse so v življenju doživeli in delali, ter jim zaželeli veliko zdravja in lepih trenutkov.

Učenka Nataša Mernik se je na obisku z gospo tudi fotografirala, celotno doživetje pa je prikazala na zanimivem plakatu. Ostali učenci so svoje vtise z obiska opisali v spisih.

Obisk starejših občanov

V petek sva z Urško Germovnik odšli h gospe Mariji Lah. Razvedrili sva jo s šopkom rož in prijaznimi besedami. Gospa Marija je bila zelo prijazna do naju in nama je postregla s slastnimi piškoti. Po mali malici smo se odpravile v gozd. Pripovedovala nama je o igri s prijateljico Francko, s katero sta si podajali žogo. Ko je bila stara dvanajst let, se je prvič zaljubila v Lojzka, ki je bil iz petega razreda. Pospremili sva jo do doma in dan se je zaključil.

Ema Brezavšček, Urška Germovnik

Obiskali sva Ivanko Perne. Rodila se je leta 1920 v Polju. Letos bo stara 86 let.

Njena družina:

V njeni družini je bilo kar 14 članov. Ima 11 bratov in sester. Najstarejša ima danes 95 let.

Kako je sprejela obisk?

Obiska je bila zelo vesela, še posebej se je razveselila rož. Od veselja je začela kar peti, ima namreč zelo lep glas.

Klepet:

Povabila naju je na kratek klepet ob soku in piškotih. Povprašali sva jo, kako je bilo, ko je bila ona najinih let. S prijateljico Kristino sta hodili skupaj v šolo v Repnjo. Šolo je obiskovala 7 let. Po končani šoli je pasla krave in si s tem služila kruh. V Gamelnah je do upokojitve delala v tovarni Rašica. Doma ima zelo velik vrt in včasih jo obišče hčerka.

Lara Potrč, Lea Kimovec

Letovanje mladih gasilcev

Jerneja Hafner

V soboto, 19. avgusta, se je sedemnajst mladih gasilcev in štirje energije polni mentorji iz Repenj in Vodice odpravilo proti Radencem ob Kolpi. Svoje mlajše člane so namreč peljali na letovanje...

Vožnja do Radencev je bila dolga in naporna, a ko smo prišli na cilj, je bilo naše "čakanje" poplačano. Najprej smo se razdelili po sobah, čakalo pa nas je tudi že slastno kosilo. Ker imamo kot gasilci vedno dovolj energije, smo že takoj prvi dan po kosilu stopili v akcijo in se odpravili na popoldansko kopanje. Dan je bil sicer vroč, a smo se ob prvem stiku z vodo kar malo ustrašili. Imela je namreč samo 17°C, kar pa nas ni pregnalo. Veselo smo začeli uživati v vodnih radostih. Tako se je prvi dan našega bivanja kmalu prevesil v večer, večer pa v noč, ko je napočil čas za spanje. V celotnem tednu našega letovanja je bil to "najtežji" del dneva za mentorje - kajti v domu je morala biti tišina ob desetih, kar pa je pri mladih razigrancih težko doseči. A nam je uspelo. Prvi dan sicer malo težje, a naslednje dni smo poskrbeli, da je bil dan dovolj naporen, da zvečer ni bilo težko kmalu zaspati.

Naš čas na letovanju je bil kar dobro zapolnjen. Ob dopoldnevih smo hodili na sprehode po okolici, se vozili s kolesi, plezali po umetni steni, ki jo imajo v domu, streljali z lokom, se igrali razne igre z žogo. Vsak popoldan pa smo odšli na kopanje, se vozili s kanuji, večere pa smo si popestrili z raznimi družabnimi igrcami, pa tudi na gasilstvo nismo čisto pozabili. Tako smo organizirali gasilski kviz, na katerem so se vsi presenetljivo dobro odrezali.

Ves teden so vsi pridno ubogali, a ker tabor oziroma letovanje ne more uspeti brez kakšne neumnosti, so nam zadnji večer napravili pravo akcijo. Sprožili so gasilni aparat in nam tako povzročili nemalo težav. A na koncu se je vse dobro izteklo. Zadnji dan smo se po kosilu še zadnjič odpravili v na kopanje. Takrat je bila voda tako osvežujoča, da nihče ni hotel domov. Vsi bi tam ostali še par dni. A vsega lepega je enkrat konec. Tako smo se polni lepih vtisov in spominov vrnili v Vodice.

Počitniške kratkočasnice 2006

Zahvala za balon podjetju BTC, d.d.

Podjetje BTC nam je tudi tokrat, že tretje leto zapored, omogočilo polet z njihovim balonom. Otroci, ki so se udeležili kratkočasnice Zanimivi hobiji, so tako dvakrat prekrizarili Ljubljansko barje.

Na koncu Počitniških kratkočasnic nihče ne more pozabiti dne, ko so leteli z balonom. Razlage otrok, kje so bili, kaj so videli in kako so se počutili v zraku v navalu navdušenja sploh ne potihnejo. Zato je župan Brane Podboršek podjetju BTC, ki je omogočilo otrokom Občine Vodice to izkušnjo in jim tako popestrilo poletne dni, podelil javno zahvalo. V ponedeljek, 9. oktobra, jo je predal direktorici za tržno komuniciranje BTC, d.d. Maji Oven.

S svojim delom je vedno skrbel za dobrobit občanov

 Alenka Jereb

Prav gotovo marsikdo izmed vas dobro pozna Janeza Merčuna, dobitnika priznanja častni občan, saj je bil in je še zelo dejaven v svojem kraju. Ljudje ga dobro poznajo in o njem se širi glas kot o delavnem človeku, ki ne čaka križem rok, temveč vedno sam najde delo. S ponosom gleda na prehojeno pot in se z veseljem spominja tistih prvih začetkov dela za skupnost, za dobrobit krajanov in lepšo prihodnost.

Septembra ste na pobudo župana Braneta Podborška prejeli priznanje častni občan. Ste glede na vašo dolgoletno aktivnost pričakovali tako priznanje?

Res sem bil presenečen in hkrati vesel, ko mi je župan osebno povedal, da me je predlagal za ta naziv. Pozna moja prizadevanja za kraj, saj sem včasih dobro sodeloval z njegovim očetom, ki je deloval v takratni Krajevni skupnosti Vodice, jaz pa v Krajevni skupnosti Bukovica - Šinkov Turn. Za skupno dobro smo morali v kraju vedno sodelovati, ravno tako je sodelovanje potekalo na medkrajevni ravni. Priznanja je bila vesela tudi moja družina, saj vsi dobro vedo, koliko prostega časa sem namenil kraju in ljudem.

Česa se v tistem obdobju najbolje spominjate?

Dobro se še spomnim, kako smo se lotili postopkov za asfaltiranje vaše ceste Utik - Polje. To je bilo leta 1977, takrat sva s pokojnim Janezom Kimovcem napela vse moči, da smo dosegli ustrezno širino ceste, ki je še danes v uporabi. Takrat je marsikdo pomislil, češ kaj pa bomo s tako široko cesto. V Polju je bil problem prav zaradi lipe, ki je nekoliko posegala v cestno traso. Veliko prizadevanj je bilo potrebnih, da smo dosegli njen posek. Nikogar pa ni motilo dejstvo, da so ravno v tistem času posekali del gozda od Risja proti Polju. Kakšen absurd! Nekje drugje je bilo treba umakniti ograjo, za kar je bilo potrebnih kar sedem sestankov, pa še pozneje so bili problemi. Kljub vsemu smo dosegli zelo pameten dogovor. Plačilo asfaltiranja

vaških cest smo razdelili po ključu. Večji uporabniki so plačali več, manjši pa manj. S takimi samoprispevki smo zgradili vse. Kdor pa ni plačal, ni mogel dobiti nobenega soglasja na krajevni skupnosti. Tako smo imeli hitro poravnane vse stroške.

Je bilo težko dobiti soglasja ljudi?

Odvisno od posameznika. Nekateri so bili zelo veseli, samo da se je kaj naredilo, drugi so hoteli kaj v zameno. Zgodovina se ponavlja, tako je tudi danes.

Pa so v tistem času samoprispevki uspevali?

Brez problema, danes zaradi drugačnega načina življenja to absolutno ne bi bilo več izvedljivo.

Kaj pa dela na drugih cestah?

Prav zanimivo je bilo pri asfaltiranju ceste Koseze - Vojsko. Tudi tu so se odvijali sestanki za nadomestilo zemljišč, ki so jih zgubili ob širitvi ceste. Kdor je zemljišče res izgubil, je dobil denarno nadomestilo, nekateri pa so bili v zmoti, saj so kosili travo na zemljišču, ki je bilo v lasti cestnega gospodarstva.

Plačilo asfaltiranja vaših cest smo razdelili po ključu. Večji uporabniki so plačali več, manjši pa manj. S takimi samoprispevki smo zgradili vse.

V času vašega aktivnega delovanja v takratni KS ste veliko prispevali tudi k izgradnji vodovoda.

Res je. Takratna vlada je ustanovila konzorcij in ta vodovod je pokrival del kranjske, del kamniške, del domžalske občine in del občine Šiške, v katerega smo spadali mi. Vodovod je v naše kraje prišel leta 1960, in sicer smo ga gradili po etapah. Na sestanku so se zbrali predstavniki vseh vasi in vsi so bili za dograditev vodovoda,

Vedno pa sem si prizadeval, da se vodovodni sistem poveže, ne glede na to, kje se nahaja. Vodovod mora biti povezan in voda se mora pretakati na isti način kot elektrika pri distribuciji.

le v Zapogah so ga odklonili, češ da imajo svoj vodovod in ga ne potrebujejo. Zato so naredili rezervoar samo v Bukovici, pozneje pa še na Selu nad Ježem. Po določenem času se je vodovod v Zapogah pokvaril, ker tudi ni bil dobro vzdrževan, zato so morali naši gasilci voziti vodo Zapoge. Iz tega je nastal velik politični problem. Do gradnje je pozneje prišlo tudi v Zapogah, vendar so bili oproščeni komunalnega prispevka. Spet absurd! Sprva so bile vse cevi azbestne, vendar so v tistih časih veljale za popolnoma ustrezne. Čas pa je pokazal, da ta material ni zdrav. Vedno pa sem si prizadeval, da se vodovodni sistem poveže, ne glede na to, kje se nahaja. Vodovod mora biti povezan in voda se mora pretakati na isti način kot elektrika pri distribuciji.

Kako pa je bilo z napeljavo prvih telefonov? Tudi tukaj ste imeli prste zraven.

Tudi. Potrebe po telefonu so bile velike, ni ga imela niti šola, niti KS, niti trgovina,..., kar naenkrat pa so se v bližnji okolici združnega doma začeli postavljati

drogove za telefon. Z nekaterimi lokalnimi funkcionarji smo obiskali direktorico pošte in jo prosili za nove priključke. Malo nas je čudno gledala, saj je ugotovila, da so nameravali prve telefone postaviti mimo njene vednosti. Obljubili smo si, da se znova sestanemo teden dni pozneje, do takrat pa pripravimo seznam interesentov. Ponujenih nam je bilo 46 priključkov, ki smo jih uspeli enakomerno porazdeliti po vaseh. Edino v Vesci ni bilo nobenega interesenta. Seveda je bil telefonski priključek zelo drag, zato so se zanj odločali predvsem tisti, ki so ga nujno potrebovali. Tako smo prehiteli tudi takratno KS Vodice, kjer so na širšo ponudbo telefonskih priključkov morali počakati do izgradnje nove centrale.

Pri gradnji novega gasilskega doma smo imeli posebno srečo. Dom smo praktično zgradili z akcijo Dinar na dinar. Toliko kot smo zbrali, toliko nam je Občina Šiška še prispevala.

Bili ste dejavni še pri izgradnji zadružnega doma.

Tako je. Izgradnja se je začela 1946. leta, 1950 pa je bilo odprtje. Vloženo je bilo veliko prostovoljnega dela, veliko pa je prispeval tudi okraj Kamnik. Tovarna Stol nam je takrat podarila vse stole za dvorano, pa tudi ljudje so prispevali svoje darove v obliki lesa. Kmalu smo tam uredili tudi podružnično šolo. V isti stavbi deluje še danes, v zadnjih letih se zaradi gradnje novih hiš in priseljevanja vpis povečuje.

Ste tudi zaprisežen gasilec. Stanujete v neposredni bližini gasilskega doma. Prav gotovo ste ga pomagali graditi.

Pri gradnji novega gasilskega doma smo imeli posebno srečo. Dom smo praktično zgradili z akcijo Dinar na dinar. Toliko kot smo zbrali, toliko nam je Občina Šiška še prispevala. Najprej smo pri kmetih dobili les, ki so ga razžagali na žagi "pr' Martin". Vodil sem delovodnik in vpisoval prostovoljne ure posameznikov. Občinska komisija je vse to natančno pregledala, popisala delo in ga ocenila. Izplačali so nam vrednost vseh ur prostovoljcev, tako da smo imeli na koncu zgrajen dom in še denar nam je ostal. Nekateri so prispevali pijačo in hrano, ko so se zalivale betonske plošče. Sodelovanje je bilo res enkratno. Gradnja se je končala 1979. leta. K nam so prihajali gasilci s štajerskega konca, pa tudi iz Sežane. Edina pomanjkljivost, ki jo imamo še danes, je, da je okoli doma premalo prostora. Najprej smo imeli zemljišče Emone, kjer danes stoji

brunarica, v najemu, pozneje pa so nam ga sami ponudili v odkup. Pomagali so nam narediti tudi prepis v zemljiški knjigi. Tudi pridobitev gradbenega dovoljenja za brunarico ni potekala gladko, vendar smo ob dobrem sodelovanju s predstavniki občine tudi to uspešno rešili. Brunarico smo postavili leta 1986. Danes imamo zelo lep prostor za vaje in priprave na tekmovanje, tu imamo tudi piknike in družabna srečanja.

Torej lahko strneva, da ste bili Bukolani v vseh teh časih izredno aktivni?

Brez dvoma. Vedno smo premišljevali, kaj bi se dalo še izboljšati. Kot zanimivost naj povem, da so bili prav Bukolani ustanovni člani vodiškega gasilskega društva in tudi zametki godbe so nastali v Bukovici. Žandar Kajzar, Čeh po rodu, je stanoval v Bukovici, v stari Pangerčevi hiši. Okoli sebe je zbral fante, ki so igrali na inštrumente in začel muzicirati. Pozneje pa se je Sodnik, ki je tudi igral pri godbi, preselil v Vodice in tam nadaljeval z godbeno dejavnostjo. Danes samo pozdravljam to dejavnost in čestitam fantom in dekletom, da nadaljujejo tradicijo. Velike zasluge pa ima nedvomno glasbena šola, ki skrbi za podmladek in glasbeno izobraževanje.

Veliko prostega časa je bilo potrebno nameniti opravljanju funkcije podpredsednika krajevnega skupnosti, saj je bilo problemov vedno dovolj.

Vrniva se k vašem angažiranju. Kako pa ste vse to združevali s službenimi dejavnostmi? Verjetno ni bilo čisto enostavno.

To je res. Časa mi je vedno primanjkovalo. Velikokrat sem koristil dopust, da sem lahko šel na sestanek, na katerem smo se dogovarjali o cestah ter o drugih pomembnih odločitvah. Veliko prostega časa je bilo potrebno nameniti opravljanju funkcije podpredsednika krajevnega skupnosti, saj je bilo problemov vedno dovolj. Nikoli nisem nič zahteval, vse se je delalo zastonj. Edino delo tajnice je bilo plačano, vsi ostali pa smo delali prostovoljno.

Šestnajst let ste že upokojeni, ste član Društva upokojencev Bukovica - Šinkov Turn in njegov predsednik skoraj deset let. Na kaj ste najbolj ponosni?

Prav gotovo je to razvitje prapora, pokrovitelj je bila krajevna skupnost,

trakove in žebličke pa so financirali različni botri. Seveda je to terjalo veliko dela. Ob slovesu od upokojencev se poslovimo s praporom, slovensko zastavo in svečami ter kratkim poslovnim govorom. Mislim, da si vsak zasluži, da ga primerno pospremimo na njegovi zadnji poti.

Koliko članov šteje trenutno vaše društvo?

227, letos smo se poslovili že od šestih upokojencev. To je najbolj žalosten del našega delovanja. Tudi s poslovnimi govori ni lahko, za vsakega moraš najti ustrezne besede, vsak je doživel svojo življenjsko zgodbo.

Dotakniva se raje tistega bolj veselega delovanja društva upokojencev. Skrbite za organizacijo izletov, piknikov, različnih srečanj. Je to delo naporno?

Seveda ni lahko. Že nekaj let bi rad oddal to funkcijo komu drugemu, vendar ni zanimanja. Ne rečem, da ljudje niso aktivni, vendar nočejo prevzeti odgovornosti, ki jo terja ta funkcija. Pohvaliti moram tudi tajnico Jelko, ki je prizadevna. Organizirala je dvakrat tedensko telovadbo za ženske in veseli smo, da imamo veliko obiska. Letos smo izvedli že izlet na Rašico, ki se ga je udeležilo 28 članov, pripravljamo pa tudi martinovanje na Dolenjskem. Bili smo že na Sv. Višarjah ter na romanju na Brezjah. Seveda vsak izlet ni primeren za vsakega člana. Vsak mora sam presoditi, ali bo zmogel napore, ali bo lahko hodil, ne pa da tarna, da še na izlet ne more, ker so prezahtevni. Tudi letos so naši člani letovali v hotelu Delfin v Izoli, udeležujemo pa se še vsakoletnih srečanj slovenskih upokojencev.

Ne rečem, da ljudje niso aktivni, vendar nočejo prevzeti odgovornosti, ki jo terja ta funkcija.

V Domu krajanov v Utiku so prenovili del prostorov za namen Javnega komunalnega podjetja. Tudi vi ste pridobili svoj prostor za delovanje društva upokojencev. Ste zadovoljni z novimi prostori?

Sem si jih že ogledal, res so čudoviti. Nam so dodelili prostor, ki ga je včasih uporabljala krajevna skupnost. Imamo tudi nove omare, obljublja novo računalniško opremo. Tudi komunala ima izredno lepe in tudi strokovno urejene prostore, za kar jim iskreno čestitam. Krajanje so pridobili

Nam so dodelili prostor, ki ga je včasih uporabljala krajevna skupnost. Imamo tudi nove omare, obljublajo novo računalniško opremo. Tudi komunala ima izredno lepe in tudi strokovno urejene prostore, za kar jim iskreno čestitam.

tudi nov vhod v trgovino, ki je urejen tudi za invalide ter seveda nov nadstrešek. Še vedno pa ne morem pozabiti tiste primopredaje, ki je ob ukinitvi takratne krajevne skupnosti ni nikoli bilo in tako smo izgubili ves arhiv. Še danes mi ni jasno, kam je to poniknilo.

Pa še vaše mnenje o cesti, ki jo gradijo skozi Bukovico?

Gradnja še poteka, dela so dobro

zastavljena, veselimo se tudi pločnika, ki bo prispeval k večji varnosti pešcev. Pozdravljam prizadevanja občine in prav vesel sem, da so sposobni pridobiti toliko denarja za razvoj naše občine. Samo pogledajte, povsod po občini se nekaj gradi. No, trenutno smo v Bukovici deležni velikega dela letošnjega občinskega proračuna.

Ravno tako je s kanalizacijo. Tudi ta je nujno potrebna, sama čistilna naprava, ki je sedaj v Vodica, je premajhna. Potrebno

Zadovoljen sem z razvojem občine.

Vesel sem, da se enakomerno porazdeli pa posameznih vaseh. Mi smo razpotegnjena občina, zato se morajo ljudje zavedati, da bomo s strpnostjo dosegli dobre rezultate in da bodo prej ali slej vse vasi pridobile na razvoju.

je zgraditi centralno čistilno napravo in postaviti kanalizacijo do vseh vasi.

Bi želeli za konec še sami kaj dodati?

Zadovoljen sem z razvojem občine. Vesel sem, da se enakomerno porazdeli pa posameznih vaseh. Mi smo razpotegnjena občina, zato se morajo ljudje zavedati, da bomo s strpnostjo dosegli dobre rezultate in da bodo prej ali slej vse vasi pridobile na razvoju. Podpiram tudi ureditev ožjega središča Vodice in mislim, da bi se ta projekt moral čim prej izvesti, to bi bilo res lepo.

V naslednji številki bomo predstavili še enega dobitnika priznanja častni občan, to je Franc Bergant iz Šinkovega Turna.

Gasilski Rally

 Peter Černivec

Na različnih prizoriščih po Občini Vodice se je odvijal vsakoletni Gasilski rally. Vsako društvo v občini je na svoji lokaciji pripravilo eno ali več spretnostnih nalog, ki so jih morale gasilske ekipe čim hitreje in s čim manj napakami opraviti. Na igrišču za osnovno šolo v Vodica, je tako voznika vsake ekipe čakala preizkušnja v spretnostni vožnji. Z gasilskim kombijem je bilo potrebno voziti med stožci in se natančno ustavljati na predvidenih mestih. Vsaka ekipa je s tekmovanjem začela na domačem terenu in se nato po vnaprej določenem načrtu selila z lokacije na lokacijo. Tako se je ekipa PGD Vodice po izvedbi vaje v Vodica odpeljala do brunarice v Utiku, kjer so člani ekipe z žrebom dobili vsak svojo nalogo, ki so jo morali izvesti v najkrajšem možnem času,

ob tem pa seveda paziti na kazenske točke. V Šinkovem Turnu je prav tako žreb določil vrsto naloge za posameznega člana in tako so trije iz vsake ekipe metali reševalno vrv v nekaj metrov oddaljen krog, drugi štirje pa so morali s curkom brentače toliko časa ciljati v ozko cev, da je bila dosežena zahtevana raven vode. V Polju je bilo potrebno brez napak zavezati različne vozle. V Repnjah so morale gasilske ekipe prenesti in postaviti visoko lestev h gasilskemu domu, nato pa sta se morala dva člana, opremljena s kisikovo bombo s cevjo, povzpeti po njej. Pred gasilskim domom v Zapogah so ekipe izvajale vajo z motorno brizgalno, pri kateri so morale najprej poiskati pravilno orodje in ga nato pravilno namestiti. Po končanem tekmovanju so se vse ekipe zbrale pred gasilskim domu v Polju, kjer je bila

razglasitev najboljših. V kategoriji voznikov je pri članicah zmagala Nika Špenko iz PGD Bukovica - Utik, pri članih pa Franci Štupar prav tako iz PGD Bukovica - Utik. Ekipno so bile najboljše članice PGD Bukovica - Utik, med člani pa PGD Šinkov Turn.

Po brezpotju na Ograde

Za ŠPD Gams: Vida PIRC

Uživali smo v lepem vremenu in se predajali nostalgiji za minulimi časi

Glede na to, da smo imeli na prvih izletih te sezone nekaj smole z vremenom, smo upravičeno pričakovali, da nam bo tokrat bolj naklonjeno. Nismo se ušteli, dan je bil sončen in topel, kot naročen za pohajanje po Bohinjskih planinah in vrhovih.

Bila je še trda tema, ko smo se zbrali v Vodica. V veselje nam je, da se vedno pridruži kak nov član ali pa se vračajo stari povratniki. Zbrani smo se naložili v avtomobile in se odpeljali proti Bohinju. Ravno se je začelo svitati, ko smo prispeli, tako da smo od tam že lahko videli naš tokratni cilj. Skozi Staro Fužino smo se pripeljali do zapornice, kjer pobirajo zasoljeno parkirnino. Toda če hočeš prihraniti potrebno energijo, oziroma kakih pet kilometrov sitne hoje, pač plačaš Bohinjcem, kar zahtevajo, nato pa se odpelješ več kot tisoč metrov visoko, kjer pa običajno skoraj nimaš kje parkirati. Toda to je že druga zgodba.

Mi smo bili že polni pričakovanja, ko smo se na Planini Blato pripravili za pot. Mimo zgledno ohranjenih pastirskih stanov smo se po širokem kolovozu začeli vzpenjati proti planini Krstenica. S kolovoza smo kmalu skrenili na lovsko pot in po dobri uri hoje prispeli na obronke planine. Krstenica se je že kopala v jutranjem soncu in kot na dlani smo zagledali razpotegnjen greben Ogradov. Krstenica je planina, na kateri je še ohranjena pastirska tradicija. Tudi stanovi so v večini obnovljeni, tako da lahko začutiš utrip davnih časov.

Postanek ni bil dolg, ker smo imeli pred seboj še kar nekaj ur hoje, zato smo se odpravili v smeri Planine v Lazu. Pot je razgibana, malo se spušča, malo vzpenja, sem in tja se odpre pogled zdaj na greben Ogradov, zdaj na prostrane okoliške gozdove. Ogradi so razpotegnjeno travnato pobočje, proti planini v Lazu se spušča strmo melišče, proti Krstenici pa strmo odsekane stene. Po dobri uri hoje, tik predan prideš na Planino v Lazu, stoji ob poti ogromen nezgrešljiv močvirnik in nakazuje brezpotni del ture. Poti kar težko rečemo brezpotje, saj je bila nekoč markirana in nekoliko višje so še vidni ostanki pastirskih hiš. Sam vrh je precej obiskan, zato je tudi pot dobro vidna in uhojena.

Uživali smo v prekrasnih razgledih, občudovali bogato gorsko cvetje in ob klepetu premagovali metre. Ko smo že mislili, da bomo vsak čas zagledali vrh, se je ta pokazal pred nami še neznansko daleč. Trmasto smo grizli v hrib in nazadnje vsi zmagoslavno stali 2087 m visoko. Posedli smo po prostranem vrhu, ki ga tako kot mnoge druge krasí velik lesen križ. Razgledi so bili tako prostrani in čudoviti, da bi človek samo stal, gledal in se čudil lepoti naše dežele. Kamor koli je seglo oko, sami znani vrhovi, nižje doli pa planine in morje gozdov, en sam užitek.

Iz zamaknjenosti so nas prebudili lačni želodci. Vzeli smo si čas za počitek in malico, nekateri smo utrujeni legli v mehko in dišečo travo. Po slabi urici počitka smo se še fotografirali, potem pa počasi odšli proti dolini.

Da pot ne bi bila preveč enolična, smo se odločili za spremembo smeri. Od prej omenjenega močvirja smo šli naprej do Planine v Lazu, ki spada med naše najlepše planine. Tudi tu je planina živa in je poleti polna živine, vedno je mogoče dobiti sveže ali kislo mleko ter skuto. Naredili smo krajši postanek in se odločili, da gremo še do Planine Jezero. Čeprav za utrujenega planinca pot ni preveč privlačna, pa počitek ob jezeru povrne porabljeno energijo.

Naša tura se je začela iztekati, čakal nas je samo še sestop do izhodišča na Planino Blato. Bili smo vidno utrujeni, a ponosni, saj smo prehodili tisoč metrov višinske razlike in v enem zamahu obhodili kar štiri Fužinske planine.

Za trud smo bili poplačani z res obilnim kosilom v Žirovnici. Še posebno zadovoljen je bil naš predsednik Drago, saj mu je na dokaj zahteven vrh uspelo brez težav pripeljati kar šestindvajset zvestih "ovčic".

Kolesarsko poročilo za 2006

David Kuster

Letošnje kolesarsko leto zame ni bilo uspešno in sem kar vesel, da se je končalo. Imel sem namreč precejšnje bolečine na amputirani nogi, ki pa še vedno niso prenehale. Decembra se mi je naredila bula, ki so jo morali kirurško odstraniti. Rana je bila odprta in prišlo je do okužbe. Najprej mi je ob okužbi krn izredno otekel, tako da nisem mogel uporabljati proteze, po ozdravitvi pa sem dobil še drugo bakterijo, ki pa povzroča hude bolečine. Stanje se še vedno ni izboljšalo, zato me čaka operacija.

Ker je bilo v letošnjem letu Svetovno prvenstvo v Švici - Aiglu, kjer je tudi sedež UCI, in nisem želel prekiniti kolesarske kariere, sam včasih resnično stiskal zobe, vendar drugače ni šlo. Spustil sem dve tekmi, in sicer prvo v nemškem Muenchnu ter drugo v švicarskem Gippengenu. Ker so vse točke izredno pomembne, sem se kljub vsemu udeležil tekme v nemškem Holzkirchnu. Na cestni dirki je zmagal že dodobra znani Jiri Jezek iz Češke, sam pa sem zasedel 8. mesto. Naslednji dan smo imeli še eno tekmo, in sicer kronometer, kjer je zopet zmagal Čeh, sam pa sem zasedel 9. mesto.

Naslednja tekma je bila v Avstriji v Deutschlandsbergu, kjer sem tekmoval štirikrat. Najprej je bila gorska preizkušnja, na kateri sem bil 2., po dnevu počitka je sledila cestna (4. mesto), v šprintu sem bil

zopet 2. in v kronometru sem zasegel 3. mesto. Skupno sem bil 2. Vse štiri lovorike je sicer osvojil Čeh. V letošnjem letu je zamenjal trenerja in morda tudi v tem tiči razlog njegovega uspeha.

Sledila je še zadnja tekma, najpomembnejša. Od 9. do 18. septembra 2006 je potekalo svetovno prvenstvo v Aiglu in prišlo je več kot 450 kolesarjev iz 41 držav. Vsi opažajo, da je iz leta v leto več kolesarjev in nekatere sem resnično videl prvič. Kolesarstvo se izredno hitro širi in

države, kot so Kanada, Amerika, Avstralija, imajo res dobre tekmovalce. Imeli smo štiri tekme. Dve sta potekali na Valedromu - zaprti pisti, in sicer na 1000 in 4000 metrov. Na 1000 metrov sem bil 17. s časom 1:22:195 in s povprečno hitrostjo 43,798 km/h, zmagal pa je Britanec, ki je s časom 1:10:530 in povprečno hitrostjo 51,042 km/h postavil nov svetovni rekord. Naj mimogrede omenim, da ima v Sloveniji na pisti v Novem Mestu rekord kolesar Murn s časom 1 minuta in 6 sekund. Časi invalidov kolesarjev so res neverjetni in kar nekaj

svetovnih rekordov je padlo v različnih disciplinah. Na 4000 m je zmagal Španec s časom 4:43:555, povprečna hitrost 50,783, sam pa sem bil 14. s časom 5:56:045, povprečna hitrost 40,443. Sledila sta dva dneva počitka, potem pa kronometer z dolžino 24,4 km, na katerem je zmagal znani Čeh Jiri Jezek, moj dosežek je bil 20. mesto z zaostankom dobrih 9 minut. Po dnevu počitka je sledila še cestna dirka z dolžino slabih 70 km, vendar smo imeli slabo oziroma deževno vreme. Noga me je čedalje bolj bolela, zato sem vzel protibolečinske tablete in še injekcijo za lokalno anestezijo, vendar je kaj kmalu vse to popustilo in sem močno zaostal. Ko pa ostaneš enkrat sam, se boriš le še s cesto in dežjem. Zasedel sem 20. mesto, kar res ni dobro, vendar kaj odmevnejšega v danem trenutku in okoliščinah ni bilo mogoče.

Prihodnje leto je svetovno prvenstvo v Franciji in upam, da bom tam lahko popravil letošnje slabše rezultate. Najprej pa me čakata zdravljenje in počitek.

Društvo upokojencev Bukovica - Šinkov Turn vabi k sodelovanju

 Alenka Jereb

Jelka Krenn, tajnica DU Bukovica - Šinkov Turn, nam je predstavila delovanje društva, saj meni, da ljudje premalo poznajo njihovo delo in da so nekatere neupravičene kritike popolnoma odveč, saj se trudijo po svojih najboljših močeh.

V društvo je vključenih 218 članov: 63 iz Bukovice, 49 iz Utika, 44 iz Sela, 24 iz Kosez, 18 iz Šinkovega Turna, 16 iz Vesce ter štirje člani od drugod. Društvo deluje že 26 let. Prvi in dolgotrajni predsednik je bil Anton Kosec iz Šinkovega Turna, sedaj pa društvo ob pomoči upravnega odbora vodi Janez Merčun, ki je pred kratkim postal častni občan naše občine. V letu 2005 so imeli šest sej, na katerih so razpravljali o dogodkih doma in po svetu. Seveda so člani aktivni skozi vse leto. Ob materinskem dnevu so se odpravili na Brezje, napolnili so kar dva avtobusa. Udeležili so se srečanja slovenskih upokojencev v Postojni, skupaj z DU Vodice pa so se udeležili srečanja Osrednje pokrajinske zveze na gradu Snežnik. Za svoje člane organizirajo letovanje v hotelu Delfin v Izoli, prirejajo piknike, izlete, kot je bil na Zasavsko Sveto goro, martinovali pa so na Dobenu. Z Občino Vodice so sodelovali pri vzpostavitvi pomoči na domu, vključili so se tudi v akcijo za cenejši nakup kurilnega olja. Za vse občanke so dvakrat tedensko izvajali rekreativno telovadbo, za tiste športno navdahnjene pa izlete po bližnji okolici. Ni naključje, da se z drugimi društvi srečujejo na prijetnih okoliških točkah, kot so mlinčki, na Rašici ali pa v Mostecu. Njihova balinarska ekipa dosega lepe rezultate. Ob novem letu pripravijo prednovoletno srečanje v Domu krajanov v Utiku, vse, ki so starejši od 90 let, pa obiščejo na domu.

V aprilu 2006 so imeli občni zbor, na katerem so izvedli volitve in začrtali smernice za delo. Želeli so pomladiti upravni odbor in izvoliti novega predsednika, ker pa jim to ni uspelo, bodo z nekoliko prenovljeno ekipo nadaljevali začrtane smernice. Tudi letos bodo pridno delali, vsak prvi četrtek v mesecu kolesarili, balinali, telovadili, hodili na izlete in še kaj. Kot pravi Jelka Krenn, se trudijo po svojih najboljših močeh, hkrati pa pozivajo vse upokojence, da se jim pridružijo in pomagajo dvigniti kakovost dela.

Naj predstavimo še najbolj aktivne člane:

Predsednik društva: Janez Merčun

Tajnica: Jelka Krenn.

Blagajnik: Marinka Novak.

Člani upravnega odbora:

Alojz Semenič, Anton Kosec, Ani Zadnikar, Marinka Zupan, Breda Špenko.

Člani nadzornega odbora:

Filip Zmrzlikar, Tone Šetina, Ivan Rahne.

Poverjeniki:

Marinka Zupan, Filip Zmrzlikar, Fani Šetina, Ani Zadnikar, Feliks Rosulnik, Ivanka Merčun, Marinka Kočevar, Tone Kosec, Jože Podgoršek in Jelka Krenn.

Tradicionalni turnir v balinanju za "Koritnikov memorial"

Ivo Koritnik

Na športnem centru tenis kluba Kubu se je na balinišču odvijal sedmi tradicionalni turnir za prehodni pokal v spomin na Jožeta Koritnika. Ob lepem jesenskem vremenu in odlično pripravljenih baliniških prijetnega okolja kluba Kubu je turnir potekal v prijateljskem vzdušju. Udeležilo se je šest ekip iz štirih občin. Igre je z zanimivim nagovorom odprl g. Stanko Hvale. V zanimivih in napetih tekmah se je turnir zaključil s sledečim rezultatom: prvo mesto in s tem prehodni pokal je osvojila ekipa Vodice 1, drugo mesto je pripadalo ekipi Kamnik, tretje mesto je osvojila ekipa Vižmarje, četrto mesto ekipa Bukovica Utik, peto mesto ekipa Vodice 2 in šesto mesto ekipa Cerklje. Turnir so podprli Društvo upokojencev Vodice, družina Koritnik in g.Tine Hribar.

Vaške igre

Peter Černivec

Pri Klubu KUBU v Vodicah so tudi letos potekale Vaške igre. Lepo vreme in dobro razpoloženi navijači, predvsem tisti iz Zapog, so bili s celo paleto različnih navijaških pripomočkov le še "pika na i" zabavni in razburljivi borbi med sedmimi ekipami.

Gliste, Hudobe, Kalan, Leteče Žabe, Pajki in Ana, Viktorija in Turistično Društvo Vodice so se med seboj pomerili v sedmih igrah.

V prvi igri "Skakanje v parih" so tekmovali po štirje tekmovalci iz vsake ekipe. Po dva tekmovalca sta morala zlesti vsak v svoj žakelj, ki sta bila med seboj povezana, preteči dolžino igrišča in žaklja predati drugima dvema tekmovalcema z enako nalogo. V tej igri je bila najhitrejša ekipa Viktorija.

Cilj druge igre "Met žogic" je bil čim večje število ujetih žogic. Tekmovala sta po dva tekmovalca iz vsake ekipe. Prvi je metal teniške žogice, drugi pa jih je lovil v mrežico. Največ žogic je uspelo ujeti ekipi Hudobe.

V tretji igri so tekmovalci prenašali žaklje. Vsak član ekipe je moral prenesti en žakelj več od sotekmovalca, tako da je zadnji član ekipe dolžino igrišča pretekel s petimi žaklji. To je najbolje uspelo ekipi Viktorija. V četrti igri "Prenašanje medicink" sta morala po dva člana ekipe s hrbti držati medicinko in jo prenesti na drug konec igrišča, jo zamenjati z drugima dvema članoma ekipe, da nalogo ponovita, peti član pa jima je nameščal medicinko ob morebitnem padcu. V tej igri je blestela ekipa Hudobe.

Pri peti igri se je moral vsak član ekipe najprej obleči v delovni kombinezon, nato je moral v samokolnico naložiti pet žakljev in jih prepeljati dve dolžini igrišča. Največ težav je tekmovalcem v tej igri delalo oblačenje kombinezona, ob čemer so se navijači kar dobro nasmejali. V najkrajšem

času je igro izvedla ekipa Gliste.

V šesti igri je moral en član ekipe iz enega konca igrišča na drugega prenesti pet visokih škatel, sotekmovalci pa so jih morali navpično postaviti v visok stolp. Igra je bila končana, ko je vseh pet škatel stalo brez pomoči rok. Mislim, da je bila ekipa Kalan, ki je prva pokazala najboljšo tehniko postavljanja škatel, nekaterim nasprotnikom v veliko pomoč. Najhitrejši so bili Pajki in Ana.

Pri zadnji igri je moral po en član ekipe z žogo zbijati keglje. Največ kegljev (4) je uspelo zbiti Hudobam.

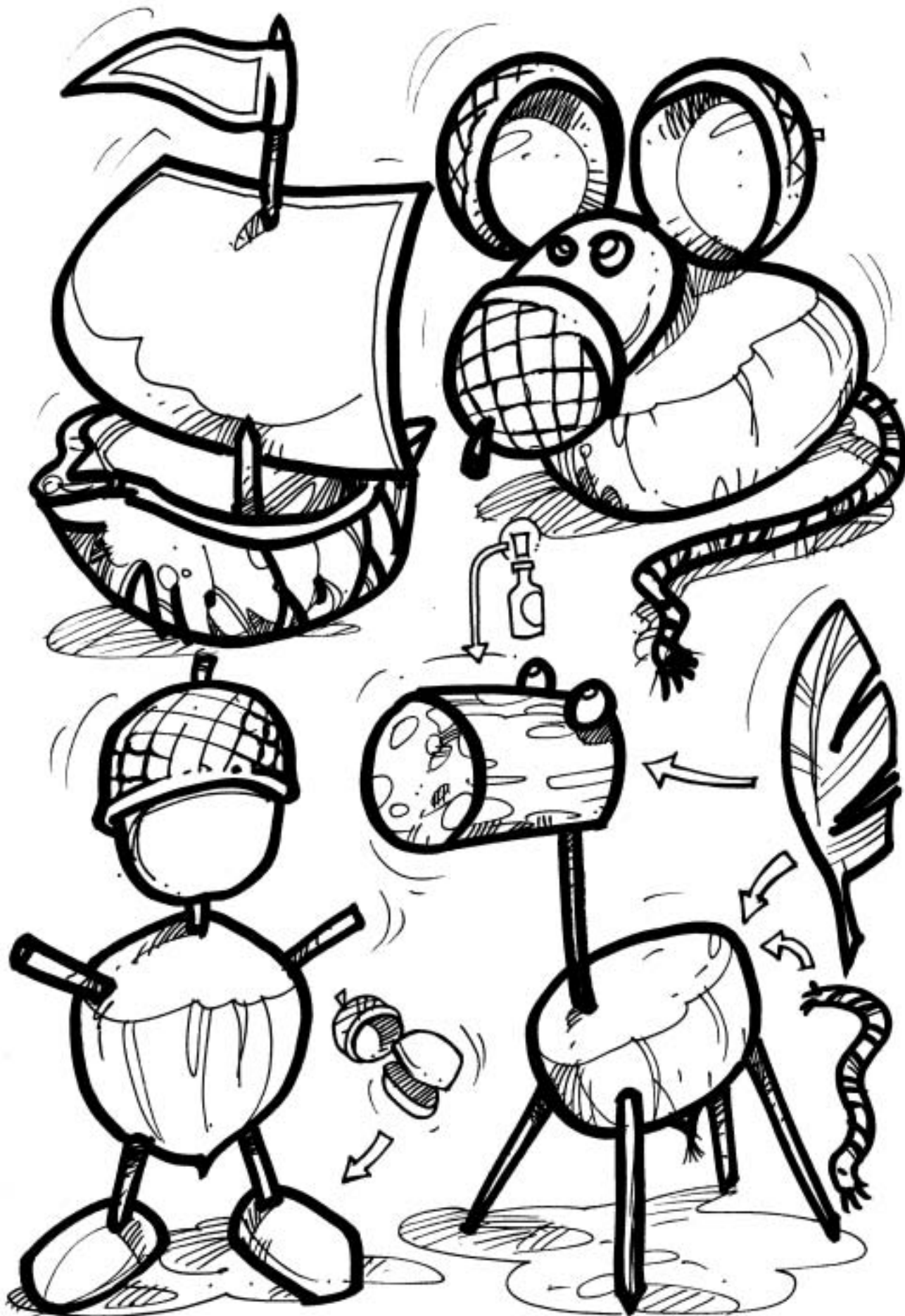

Ekipa so bile po končanem tekmovalstvu zelo izenačene, letos menda najbolj, a kljub temu je bila razvrstitev kmalu znana. Pokale je trem najboljšim ekipam podelil župan Brane Podboršek. Tretje mesto je osvojila ekipa Kalan, drugo Hudobe, prvo mesto pa letošnji vestni zbiratelji občinskih pokalov, Pajki in Ana.

Za konec velja omeniti še ekipo Turistično društvo Vodice, ki so navdušili kljub končnemu zadnjemu mestu, saj so bili absolutni prvaki v seštevku letnic rojstva članov ekipe. Saj vsi poznamo rek o sodelovanju in zmagi, kajne?!

Pobarvanka

Ugotovite, iz katerih gozdnih plodov so narejene posamezne figure. S starši naredite še vi katero od teh ali kakšno povsem svojo...

Nagrajenec pobarvanke iz prejšnje številke je Andrej Kump, vrtec Vodice

Pisma bralcev

250 let cerkve v Šinkovem Turnu

Ta cerkev je bila zgrajena pred 250. leti, prvič pa je omenjena že pred 480. leti. Pred letom dni je bila obnovljena njena zunanost, tudi zvonik je dobil novo kritino. Slovesnost na žegnanjsko nedeljo je vodil vodiški župnik Franc Mervar. Ob nedeljah sicer v cerkvi mašuje prof. Marjan Smolik, ki nam z lepo in mirno besedo oznanja evangelij in božje zapovedi, kot je denimo ljubezen do Boga in do bližnjega, da bi bili ljudje boljši in imeli več ljubezni med seboj. Po maši je sledila zakuska, popoldne pa še odličen koncert mladih v cerkvi. Maše so vsako nedeljo ob 8.30. uri in vsakdo je dobrodošel.

Tone Gosar

Avtobus v Selo

Predlagam, da bi avtobus vozil v Selo. Ker je cesta, po kateri bi avtobus vozil v vas, zelo ozka, bi jo bilo treba zaradi varnosti razširiti. Podpiram tudi pobudo občana, da je treba tudi na Selu zgraditi postajališče hišico, kot jo imajo druge vasi. Hvala za ureditev.

Tone Gosar

ZAHVALA

Deveta septembrska sobota je bila najlepša, dan se je začel sicer umirjeno a če bi kdo dobro prisluhnil, bi morda slišal hitreje utripajoče srce. Ta dan sva izbrala za "najin dan". Ljubezen je čudovita stvar, ko se dva goloba, ki letita, ustavita v enem gnezdu. Poroka, beseda, ki ti že sama nariše nasmeh na ustih. Prvi uradni del se je začel ob 14. uri v modri dvorani na Ljubljanskem gradu. Poročil naju je sam župan Brane Podboršek.

Ob vseh poljubih in čestitkah, trčenju kozarcev smo nadaljevali cerkveni del obreda v cerkvi Sv. Nikolaja v Zapogah. Po končanem obredu so naju presenetili še vodiški gasilci.

Najin dan je bil najlepši, ker so bili z nama ljudje, ki jih imava rada!

Rada bi se zahvalila gospodu županu, da sva bila lahko prva občana, ki naju je poročil, hvala, da smo lahko skupaj nazdravili! Hvala vsem, ki ste bili prisotni in ste nama izrekli nešteto lepih želja in najino pot pospremili z lepo mislijo.

Hvala, da ste bili z nama.

Simona in Boštjan Kadivec

V spomin Mihaeli Rebolj

Skoraj mesec dni je že, a vendar vsak večer isto. Iste misli, isti spomini.

Znova v mislih tisti dnevi - tista noč, telefonski klic. Še sami ne vemo, zakaj? Šele takrat, ko smo ostali brez tebe, se zavedamo, kaj smo izgubili. Zdi se nam, da so to le težke sanje, sanje, ki bodo nekoč minile. Ko bi bile le sanje! A niso, je le kruta resničnost. Ne, ne morem pozabiti dni, v katerih nas je pozdravljal tvoj nasmeh. Kako lepi so bili tisti poletni dnevi, ki si jih človek lahko le želi! Ko se je prebujala narava, se je v tebi vedno nekaj zganilo. Žgoče vzhajajoče sonce ti je bilo zjutraj simbol. Kako naj pozabimo na vse to, ko pa še vedno tako še žari pred našimi očmi? Narava, kot da je vedela za tvojo skrivnost, je bila vsa lepa in zaupna. Toda nekega večera je prišel črn oblak, ki je prezgodaj prekril tvoje žgoče sonce.

Novica o tvoji kruti smrti nas je močno pretresla. Tisti večer, ko si stopila malo od doma, na to sivo, mračno cesto, ki ti tisti večer ni bila usojena. Takrat nisi slišala za hrbotom ničesar, le zvok motorja avtomobila in lom. Zaviranja sploh ni bilo. Začutila si le topo bolečino kot grom. Naredil ti jo je brezvesten voznik, ki je povzročil tvoj nemočni krik. On je hitro pobegnil v temno noč. Noben krik te ni zbudil. Le kdo se v vasi ni takrat prebudil? Zaman smo te ljudje budili, le videli so tvoje telo nemočno. Ob cesti je ležalo mrtvo. Tuje pomoči nisi več potrebovala, od tebe so na cesti ostale le krvave sledi. Pogledi iz nemirnih oči so te strmeče le opazovale. Zgodil se je umor, nenadna smrt, pravi pokol! Ali je bil sploh zmožen to narediti človek? Vsi vemo, da lahko, da je vse to zmogel narediti le strahopetec. Njegov strah je strup, ki naj mu reže v kosti na dan njegovega plačila. Nihče ne ve, kakšna usoda nas čaka!? Usoda življenja nam tok pretaka. Od nas odšla si res prekmalu. Ob tebi je bilo življenje vedno v veselje, tvoj nasmeh na obrazu nas je vedno razveselil, čeprav ti v življenju ni bilo vse z rožicami poslano.

Tisti sončni petek smo spremljali na poslednji poti tvojo žaro. Sedaj živiš spokojno življenje v svojem svetu. Bila nekomu si kot druga mati. Kako razvajala si otroke, jih imela rada... Kakšna je sedaj praznina dvorišču. Na cesti te naše oko zaman išče. Solza, žalost in bolečina te ni zbudila, ostala je le praznina. Ta se ne da opisati. Po licu nam polzi spet nova solza. Rada si imela ljudi okoli sebe. Sovraštva in zlobe nisi poznala, toda ni več čutiti tvojih lepih besed, stiska rok. Ostal je nate le goreč spomin. Mihaela, tam kjer si, le tvoj nasmeh nam v srcih še živi. Nihče ne ve, kako to boli, ko se zavedamo, da te ni! Spočij si trudne zdaj oči, za vse, kar si nam dala, še enkrat hvala ti.

Družina Rode iz Šinkovega Turna

OBVESTILO

ZDRUŽENJE BORCEV NOV (VETERANI)

Obveščamo naše člane in svojce padlih
v NOB ter vse občane, da bo
ŽALNA SLOVESNOST
za padle borce in ustreljene talce, ki so dali življenje
v pravični borbi proti okupatorju,
na dan mrtvih, ob 11. uri ob spomeniku na pokopališču v Vodicaх.
Obudimo in počastimo spomin ter prižgimo svečke za ljudi, ki so
za svobodo dali največ -
svoje življenje.

Prostovoljno gasilsko društvo Bukovica - Utik

obvešča vse občane, da si na spletni strani
www.pgd-bukovica-utik.org lahko ogledate
predstavitev društva,
zgodovino, organiziranost, novice.

Objavljamo tudi njihov elektronski naslov:
kontakt@pgd-bukovica-utik.org.

VINSKA KLET PODGORŠEK

Ponudba odličnih vin dolenskega
vinorodnega okoliša!

Izredno ugodna ponudba odprtega vina
CVIČEK!
V ponudbi je tudi BELO VINO!

Ponujamo tudi pester in inovativen
DARILNI PROGRAM!

Vinska klet je v Polju 28, 1217 Vodice,
tel.: 031/376 336 (Jože Podgoršek).

Veselimo se vašega obiska.

Veseli pušeljci

Občinske nagrade in priznanja za ohranjanje kulturne dediščine

 Francka Rozman

V naši občini se zadnja leta marsikaj prijetnega zgodi prvič. Tako smo oktobra v Kulturnem domu gostili javno radijsko oddajo RTV Slovenije.

Oddaja se seli od dvorane do dvorane po širni Sloveniji. Na 1. programu RTV jo lahko poslušate vsako nedeljo od 11. ure dalje. Vodi in povezuje jo Marjan Šarec s pomočnico Tino Tivadar.

Dvorana v Vodicaх se je napolnila, snemanje se je začelo. Najprej je zaigral ansambel Štajerskih 7 in se predstavil s pesmijo Želim vam lep dan. To so pravi umetniki. Pridejo na oder, poprimejo za instrumente in glasba zadoni po dvorani. Novi pevec je zelo simpatičen. Med posameznimi točkami je nastopala tudi Meta Malus, astrologinja, ki je prebrala svoja videnja o nastopajočih. Določila jim je rastlino in slovensko jed. Zanimivo za tistega, ki pač verjame v horoskope in astrologijo.

Da so vsi člani Štajerskih 7 odlični pevci, so dokazali s pesmijo Ne čakaj na maj. Na oder je priskakljala vitka črnolasa Irena Vrčkovnik. Njen nastop dokazuje, da je ena naših boljših pevk. Ob spremljavi kitare je zapela nekaj zelo znanih pesmi. Nocoj pa, oh nocoj je bila skupna pesem Irene in Štajerskih 7. Ansambel je zaigral in zapel še nekaj svojih uspešnic in prvi del je bil končan. Ker se ansambel Šum ni odzval vabilu na snemanje, sta prišla na oder odlična harmonikarja, ki sta s svojim igranjem zasenčila odsoten ansambel. To sta bila Miha Debevec z diatonično harmoniko in Tomaž Rožanec s klasično. Prva skupna skladba je imela naslov

S kolesom na pot. Po nastopu Mete Malus je na oder s svojo kitaro in orglicami prišel Tomaž Domicelj. Njega je treba videti in poslušati. Ni zaman že 40 let na sceni, saj res zna ustvariti zabavno razpoloženje. Skupaj s harmonikarjema so zaigrali venček znanih skladb. Tomaž in Irena sta prireditev zaključila s pesmijo Lahko noč, Irena, pomagali pa smo jima vsi v dvorani. Snemalna luč je ugasnila, prireditev se je nadaljevala s podelitvijo občinskih priznanj, ki sta jih podelila župan Brane Podboršek in svetnik Martin Stanonik.

Na občinskem odboru za kmetijstvo je Martin Stanonik predlagal, da se nagradi najlepše ohranjeno staro kmečko stavbarstvo. Odbor ga je soglasno podprl in določil komisijo za ocenjevanje. Janez Podgoršek, Ludvik Debevec in Martin Stanonik so na terenu ogledovali in ocenjevali ohranjene kozolce, toplarje, skednje in čebelnjake. Pri ogledu so ugotovili, da ogromno kulturne dediščine propada, kar je resnično velika škoda. Kozolec, ki predstavlja svojevrstno slovensko posebnost, je bil namreč prisoten skoraj povsod na podeželju. Najdemo jih sicer tudi drugod po Evropi, a dvojni vezani kozolci ali "toplarji" so prav gotovo naša posebnost. Vendar pa je še nekaj prebivalcev, ki imajo radi kmečko stavbarstvo in skrbijo, da njihova lastnina ne propada.

Priznanja in denarno nagrado so prejeli:

- **Stanislava Bilban** iz Zapog za najlepši kozolec z leseno konstrukcijo, ki je še v rabi.
- **Andrej Černivec** iz Kosez za najlepši kozolec v betonski izvedbi, ki še služi prvotnemu namenu.
- **Marija Štiren** iz Stanežič za lepo ohranjen toplar, ki stoji v Šinkovem Turnu.
- **Frančiška Vilfan** iz Utika za najlepši skedenj, ki je še v uporabi.
- **Štefan Žebovec** iz Vodice za lepo ohranjen stari čebelnjak, kjer še domujejo čebele.

Po naših vaseh stoji še nekaj starih kmečkih poslopij. Lastniki, ki ne želite popolne spremembe videza vasi, poiščite finančno pomoč za popravilo vašega starega kmečkega poslopja. Na občini imajo namreč v ta namen poseben sklad.

